

Dąb Papieski

Dąb papieski – określenie stosowane w stosunku do [dębów](#) zasadzonych w różnych miejscach Polski z sadzonek pochodzących z [zołędzi](#) poświęconych przez [Jana Pawła II](#).

Historia papieskich dębów zaczęła się [28 kwietnia 2004](#), w czasie jednej z pielgrzymek polskich [leśników](#). To wtedy leśnicy zawieźli 2,5 kg nasion [Chrobrego](#), najstarszego [dębu szypułkowego](#) w Polsce, do [Watykanu](#) (wiek dębu Chrobrego ocenia się na 745 lat). Do Polski nasiona wróciły z błogosławieństwem Jana Pawła II i od tej pory każdy "potomek" Chrobrego nazywany jest dębem papieskim.

W maju 2004 zołędzie otrzymały certyfikat i świadectwo pochodzenia. Następnie trafiły do gospodarstwa szkółkarskiego w [Nędzy](#), należącego do nadleśnictwa w [Rudach Raciborskich](#). 630 nasion dojrzało tam dwa lata, najpierw w pawilonach foliowych, później pod gołym niebem. Przetrwało 514 sadzonek. W tym czasie "dzieci" Chrobrego zostały podzielone między nadleśnictwa, szkoły, seminaria duchowne i sanktuaria w całej Polsce. Każda sadzonka posiada stosowny certyfikat z nadanym kolejnym numerem. Ze względu na duże zainteresowanie sadzonkami dwie dorodne sadzonki dębu papieskiego ze szkółki leśnej w Nędzy zostaną przekazane laboratorium leśnemu w Sycowie i rozmnożone [in vitro](#).

Ponieważ są to drzewka szczególne, ich sadzenie w całym kraju odbywa się w sposób uroczysty z udziałem duchowieństwa i władz lokalnych. Zamierzeniem leśników polskich jest, aby te dęby rosły w całym kraju, w miejscach szczególnie związanych z działalnością Jana Pawła II i żeby były żywym i długowiecznym - jak dąb Chrobry - pomnikiem czasów, gdy po ziemi chodził papież Polak.